

prima instanță: M. Avornic

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrcă, S. Arnăuț

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Brahanov Olexandr,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Servcomloc” Societate cu Răspundere Limitată. către Racu Aurelia, Brahanov Olexandr privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 6527,84 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2014, prin care apelul declarat de Brahanov Olexandr a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014,

c o n s t a t ă :

La data de 21 octombrie 2013 reclamantul SC „Servcomloc” S.R.L. s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Racu Aurelia, Brahanov Olexandr privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 6527,84 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, SC “Servcomloc” S.R.L. gestionează și administrează blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Pictor Mihai Greco 3, în temeiul contractului nr. 29/5 din 29 mai 2009 încheiat cu Î.M. „Agregat” S.A.

Mai indică că, apartamentul nr. 8 din str. Pictor Mihai Greco, 3, mun. Chișinău aparține pârâților în baza contractului 8/26 din 01 iunie 2005.

Precizează că, aceștia în calitate de locatari și proprietari ai apartamentului, sunt obligați să achite plata pentru serviciile locativ-comunale.

De mai mult timp însă, nu achită plata pentru serviciile locativ-comunale, deservirea blocului locativ, deservirea tehnică a ascensorului.

Menționează, reclamantul că din motivul neachitării la timp a plăților pentru serviciile locativ - comunale, la 01 septembrie 2013 au acumulat o datorie în sumă totală de 6527,84 lei.

Indică că, pârâții au fost înștiințați lunar prin intermediul bonurilor de plată despre necesitatea achitării datoriei, însă benevol aceștia refuză să achite restanța de plată.

Solicită reclamantul SC "Servcomloc" S.R.L. admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea în mod solidar de la pârâți a datoriei acumulate, în suma totală de 6527,84 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Servcomloc” S.R.L. a fost admisă, prin care s-a dispus de a se încasa în mod solidar de la Racu Aurelia și Brahanov Oleksandr suma datoriei pentru serviciile prestate în mărime de 6527,84 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei, iar în total 6797, 84 lei.

La data de 10 februarie 2014, cu respectarea termenului legal, Brahanov Oleksandr, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2014 s-a respins apelul declarat de către Brahanov Olexandr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 ianuarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Servcomloc” S.R.L. către Racu Aurelia, Brahanov Oleksandr privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale în mărime de 6527, 84 lei.

La data de 05 noiembrie 2014, Brahanov Oleksandr a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

Consideră recurentul că instanța de apel incorect a interpretat legea.

Indică recurentul că nu este de acord cu decizia instanței de apel, aceasta fiind emisă cu interpretarea eronată a normei de drept și fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante pentru examinarea pricinii.

Examinând cererea de recurs declarată de Brahanov Olexandr, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) și b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4), precum și în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat

în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului declarat de Brahanov Olexandr, prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentelor, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat având caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Brahanov Olexandr, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Brahanov Olexandr, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță